

Fir in de Schreier 's Mül züez'kleiwe,
Wo ihn wänn schimpfe, ihm wänn tràiwe.
Un wil's Lit gsi sin vo Verstand
Un wil kei Zit isch gsi z'verliere,
Denn 's isch scho halwer Nine gsi,
So hân se, anstatt z'dispetiere,
Sich g'ristet uf dr Schrecke hi
So g'schwind as möglich, denn d'Lit blange,
Me sott jetz doch emol afange.

Was hat das fir e-n-Ablick gâ
Mit dâne-n-Acteur alle z'àmme!
Im gliche Zimmer hat me g'sâh
Jumpfraüe ¹⁾, wo sich ohne z'schâmmen
Vor junge Herre-n-ag'legt hân,
Un wo sich hân lo arrangiere
Vo ihne-n-alles, was sie wänn,
Un ohne sich fir das z'geniere;
Un alte Männer, scho ganz graü, ²⁾
Thien mit ene ne Chahut mache.
Am Bode ligt e Menge Sache,
Me weisst nitt, was es isch ganz g'naü:
's sin Faux-cols, Bârt un Zäpf derbi,
Un z'unterst, z'ewerst ligt dert 's ganze.
Ne G'lehrter üs dr Akad'mie
Thüet dert im Hem e Quadrille tanze
Mit sim Bediente. Nâwe dra
Thüet 's Gretele jetz 's Rädle schla,
Was im Viehdokter nitt will g'falle;
Drum will er 'm gli z'Oder lo;
's hat Giger, Moler, Schnider o,
Die laüfe do drin umme-n-alle
Un süeche-n-ihre Handwerksg'schirr;
Dr alt Hüsmeister, wo nit lidet

¹⁾ D'Herre hân d'Jumpfraüe g'spielt. ²⁾ Alles Peasone, wo im Stück vorku sin.

Un wo gar wieschte G'sichter schnidet,
Dâ wird vom Lârme hinterfir;
Er thüet jetz d'Madame Malbrough riste
Un 's Käfig un dr Parepli,
Un endlich, endlich stellt me d'Kiste
Vom Souffleur un spediert ne dri!

Un so hat d'Vorstellung ag'fange
Un hat trotzdem ganz reüssiert!
's isch alles wie uf Rädle gange
Un tüchtig hân d'Lit applaudiert!
Mit Freide werde dert gar Mânge
An d'Acteur üs em Cercle denke,
Un d'Acteur awer o derthi,
Denn mit dem isch's nitt ferig gsi.

Wenn d'Kumediante-n-als thien reise
Un gehn geh Vorstellunge gâ,
So thien se g'wöhnlig, so thüet's heisse,
Als nochher gern e Schâpple nâh;
Drum hat me se dert o ig'lade
Grad âne dra im Restaurant;
Doch Schâpple hat me keine g'ha,
Me hat denkt, 's wird in keim nit schade,
Wenn gröss're Flâsche figüriere,
Un alles, was derzue g'hört noch;
Das spiele thüet eim fatiguiere,
Me müess viel rede; denke doch,
Wenn Ihr jetz nur dr Souffleur nâmmen,
Was dâ iblost in alle z'àmme,
So kânne-n-Ihr versteh ganz güet,
Ass er o gern üsblöse thüet!

Uf jedefall isch's lustig gange,
Wie bi Artiste, ungeniert;
Me hat in Vers ¹⁾ dert uf Verlange,
D'Natur e wenig kritiziert,

¹⁾ D'„Spatze“.